

Κι αὐτὴ ἀπ' τὴ γρηγοράδα τῆς κρασὶ πάει καὶ φέρνει
"Ηπ. (Κόνιτσ.)

Τὴ γρηγοράδα τοῦ αὐτοῦ, τοῦ λιονταριοῦ τὰ στήθια
"Αθῆν. || Ποιήμ.

Χύνεται μὲ μεγάλη ὀγληγοράδα
καὶ γύρον ἄς εἶναι, ὅ,τι θεωρεῖ, σκοτάδια
Δ. Σολωμ., 132.

"Απ' ἐξω ἀπὸ τὴν Τένεδο, θυμᾶσαι; μὰ φρεγάδα
σ' ἔβαλε ἐμπρὸς μ' ἀράπικον ἀλόγον γληγοράδα
Γ. Στρατηγ., "Ηρῶα καὶ μνημόσ., 16. Συνών. γ ρ η γ ο ρ η-
μ ἄ δ α, γ ρ η γ ο ρ ε ἰ ἄ, γ ρ η γ ο ρ ὅ τ η, γ ρ η γ ο ρ ω-
σ ὦ ν η, σ β ε λ τ ἄ δ α, σ β ε λ τ ο σ ὦ ν η.

γρηγοράζομαι ἐνιαχ. γληγοράζομαι Α. Ρουμελ. (Με-
σημβρ.) ληγοράζομαι Α. Ρουμελ. (Μεσημβρ.)
"Εκ τοῦ ἐπιρρ. γ ρ ἡ γ ο ρ α.
Σπεύδω, βιάζομαι.

γρηγόρεμα τό, ἐνιαχ. ἀγληγόρεμαν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀγληγόρεμα Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ.) ὀγληγόρεμαν Πόντ.
(Σταυρ. Χαλδ.) ὀληγόρεμαν Πόντ. ἀληγόρεμαν Πόντ. (Σάντ.)
ἀληγόρεμα Πόντ. (Κοτύωρ.) ἐληγόρεμαν Πόντ. (Τραπ.)
"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ε ὦ.

"Η βία, ἡ σπουδὴ ἐνθ' ἀν.: "Ατόσον ἔτον τ' ὀγληγόρεμαν
ἀτ', φαεῖν βιλᾶ 'κ' ἔφαεν (τόσον πολλὴ ἦτο ἡ βία του, ὥστε
οὐδὲ φαγητὸν ἔφαγε) Πόντ. (Χαλδ.) || Γνωμ. Μὲ τ' ἀγλη-
γόρεμα 'κ' ἐμέρωσε (δὲν γίνεται ἡμέρα ὅσον καὶ ἀνβιάζε-
σαι' ἡ παράλογος σπουδὴ δὲν φέρει τὸ ποθοῦμενον ἀποτέ-
λεσμα) Πόντ. (Κοτύωρ.)

γρηγορετὰ ἐπίρρ. ἐνιαχ. ληγορ'τὰ Πόντ. (Σούρμ. Τραπ.)
ἀγληγορετὰ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀληγορετὰ Πόντ. (Κε-
ρασ. Σάντ.) ἐληγορετὰ Πόντ. (Τραπ.) ἐληγορ'τὰ Πόντ.
(Τραπ.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ η γ ο ρ ε τ ὅ ς.
Ταχέως, συντόμως ἐνθ' ἀν.: "Αληγορετὰ ποῖσον τὴν δου-
λεία σ' (κάμε γρήγορα τὴν ἐργασίαν σου) Πόντ. (Τραπ.)
"Αμε καὶ ληγορ'τὰ ἔλα Πόντ. (Σούρμ.) "Εληγορ'τὰ ἄμε
Πόντ. (Τραπ.) Τὰ παράδας ἀν διῆς με, ληγορ'τὰ θὰ χάν'ταν
(τὰ χρήματα ἀν μοῦ δώσης, γρήγορα θὰ χαθοῦν) αὐτόθ.

γρηγορετὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. ληγορετὸς Πόντ. (Τραπ.)
ληγορ'τὸς Πόντ. (Σούρμ.) ἀγληγορετὸς Πόντ. (Τραπ.)
ἀγληγορετὸς Πόντ. ("Ιμερ.) ἀληγορετὸς Πόντ. (Σάντ.) ἀλη-
γορ'τὸς Πόντ. (Σούρμ.) ἐληγορετὸς Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)
ἐληγορ'τὸς Πόντ. (Τραπ.) ὀληγορετὸς Πόντ. (Κερασ.) Θηλ.
ἀληγορετέσσα Πόντ. (Σάντ.) Οὐδ. γληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀγληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.) ἀγληγορετὸν Πόντ. ("Ιμερ. Κο-
τύωρ.) ἀληγορετὸν Πόντ. (Σάντ.) ὀγληγορετὸν Πόντ. (Χαλδ.)
ἐληγορετὸν Πόντ. (Τραπ.)

"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ὦ.
1) "Ο κατὰ ταχὺν τρόπον, ὁ ἐν σπουδῇ γενόμενος ἐνθ' ἀν.:
"Αγληγορετὸν δουλεία (βιαστικὴ δουλειά) Πόντ. ("Ιμερ.) ||
Γνωμ. Τ' ἐληγορετὸν ἡ δουλεία σωστὸν 'κὶ γίνεται (ἡ ἐν
σπουδῇ γενομένη ἐργασία δὲν γίνεται καλῶς) Πόντ. (Τραπ.)
2) "Ο ταχὺς ἐνθ' ἀν.

γρηγορευτὰ ἐπίρρ. ἐνιαχ. γληγορευτὰ Προπ. ("Αρτάκ.)
"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ η γ ο ρ ε υ τ ὅ ς.
"Εν σπουδῇ, ταχέως, βιαστικά: "Εφ'γενα γληγορευτὰ
"Αρτάκ.

γρηγορευτὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γληγορευτὸς Προπ. ("Αρτάκ.)
"Εκ τοῦ ρ. γ ρ η γ ο ρ ε ὦ.

"Ο σπεύδων, ὁ βιαστικός: Τότεσος τὸ βασιλοπαῖδ' γληγο-
ρευτὸ βγαῖν' καὶ λέει τὰ γενούμενα 'ς τὸ βασιλέ. "Αρτάκ.

γρηγορεύω Χίος (Βροντ. Καρδάμ.) — Σ. Δάφνης, Ν.
"Εστ. 19 (1936), 613— Λεξ. Βάιγ. Λάουνδ. γληγορεύω Κέρκ.
Κεφαλλ. Κορσ. — Α. Λασκαράτ., Μυστήρ., 58 Κ. Θεοτόκ.,
Οἱ Σκλάβ., 298 Ι. Βηλαρ., Ποιήμ., 144 — Λεξ. Πόρτ. Βάιγ.
γληγορευέου Στερελλ. (Αἰτωλ. "Ακαρναν.) γληγορεύγω Κρήτ.
γληγορεύγω Χίος (Καρδάμ.) γληγορεύγω Κάρπ. Κῶς Με-
γίστ. Χίος (Πισπιλ.) γληγορεύγω Μεγίστ. γληγορεύγω
Κάρπ. Κῶς Μεγίστ. γληγορεύγω Λυκ. (Λιβύσσ.) ὀγλη-
γορεύω "Ηπ. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. ὀγληγορεύγω Λεξ.
Βάιγ. Μέσ. γληγορεύομαι Προπ. ("Αρτάκ.) — Λεξ. Βάιγ.
γληγορεύομαι Λήμν. γληγορεύομαι Λεξ. Βάιγ. ὀγληγο-
ρεύομαι Λεξ. Βάιγ. ἀγληγορεύομαι Λέσβ.

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ἡ γ ο ρ ο ς. "Ο τύπ. γ λ η γ ο ρ ε ὦ
καὶ εἰς Διγενῆ "Ακρίταν (ἐκδ. Πασχάλ., Λαογρ. 9, 1926,
σ. 344) "Ο τύπ. γ λ η γ ο ρ ε ὦ καὶ εἰς Σομ. "Ο τύπ.
γ λ η γ ο ρ ε ὦ καὶ εἰς Βλάχ. Σομ. καὶ εἰς Πεντάτευχ.
(ἐκδ. Hesselting, "Εξ. 12, 33), 424.

Ταχύνω, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, ἐνθ' ἀν.: Πέ του νὰ γλη-
γορέψη Κρήτ. Γληγόρευγκε, τοῦ "λεγεν ὁ δρόκος Χίος (Καρ-
δάμ.) Μέρα μὴ θ' μέρα ἀγληγορεύγινταν (ἀπὸ ἡμέρας εἰς
ἡμέραν ἔκαμνε τὴν ἐργασίαν ταχύτερον) Λέσβ. Γληγόρευγε
τὰ ἐπέραςεν ἡ ὥρα Χίος (Πισπιλ.) "Εγληγόρεψαν τὸ βῆμα
Κ. Θεοτόκ., ἐνθ' ἀν. Γρηγόρεψα τὴν περπατησιὰ μου, σχε-
δὸν τρεχᾶτος ἔφτασα 'ς τὸ σπῖτι Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἀν. || Πα-
ροιμ. "Οπως γληγορεύεται, σκουντάφτ' (ὁ σπεύδων εἰς τι
ἀποτυγχάνει) Προπ. ("Αρτάκ.) "Η Κουνόμονος ἡκουνο-
μοῦνδαν κ' ἡ Γληγόρης ἡγληοῦρευγιν ("Ο Κονόμος ὠκονόμει
καὶ ὁ Γρηγόρης ἐγρηγόρευε' ὁ γρήγορος, ὁ δραστήριος κερ-
δίζει, ἐνῶ ὁ διστακτικὸς εἰς τι χάνει) Λυκ. (Λιβύσσ.) Οὐ
Μιλέτ'ς μιλέταν κὶ οὐ Γληγόρ'ς γληγορευ'κιν (ἐπὶ τῶν
μελετώντων τι διαρκῶς, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δροῦν) Λήμν. || "Ασμ.

"Ο ἔρωτας ἔχει φτερὰ πολὺ γληγορεμένα
καὶ 'ς τὲς μ-ματιές του σαῖτιές, πὺ φτάνουν τὸν-καθένα
Κῶς || Ποίημ.
Γιατὶ πολλὰ θὰ σοῦ "λεγα καὶ νὰ σοῦ φανερώσω
πὺς γληγορεύω τὸν καιρὸ νὰ 'ρθῶ νὰ σ' ἀνταμώσω
Ι. Βηλαρ., ἐνθ. ἀν.

Γρηγόρης ὁ, κοιν. Γληγόρης σύνθη. καὶ Πόντ. (Οἶν.)
Γληβόρης Μεγίστ.

Τὸ "Ελληνιστ. ὄν. Γ ρ η γ ὁ ρ ε ὶ ς.
1) Τὸ κύριον ὄνομα Γρηγόριος, τὸ ὅπ. χρησιμοποιεῖται
ιδίως εἰς παροιμ. φρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ταχέως δρῶντος
ἐνιαχ.: Φρ. "Αν δὲ σὲ φτάνω 'γώ, σὲ φτάνει ὁ Γληγόρης
(ἐννοεῖται ὁ λίθος τὸν ὅποιον ρίπτει τις ἐναντίον ἄλλου, ὅταν
καταδιώκῃ αὐτὸν καὶ δὲν δύναται νὰ τὸν φθάσῃ) Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) "Η φρ. εἰς παραλλαγ. καὶ ἀλλαχοῦ. Θὰ σὲ πιά-
σῃ ὁ γέρο Γληγόρης μὲ τὴν λαγοῦδα του (ἀπειλὴ δαρμοῦ·
λαγοῦδα = ἡ βακτηρία· θὰ σὲ δείρω μὲ τὴν βακτηρίαν) αὐ-
τόθ. || Παροιμ.

"Ο Γληγόρης ἐγληγόρα | κὶ ὁ Μελέτης ἐμελέτα
κὶ ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆρε | τοῦ Μελέτη τὴν γυναῖκα
(δηλ. ὁ δραστήριος ἐπικρατεῖ τοῦ ἀναβλητικοῦ) Κεφαλλ.
Κρήτ. (Πεδιάδ.) "Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. καὶ ἀλλαχοῦ.
Τ' ἀναμέλη τὴν γυναῖκα | ὁ Γληγόρης τὴν ἐπῆρε
(ἀναμέλης = ἀμελής· ὁμοία μὲ τὴν προηγουμ.) Κρήτ. "Ε
Μελέτης ἐμελέταν, τὰς ἑ Γληβόρης ἐπαντρεύτη (ὁμοία μὲ τὴν

